O lucrare de doctorat nu luminează ca o stea pe cer

On Februarie 18, 2023

Ridică-te la înălțimea unei capodopere neprețuite, într-un mod analog stelelor ce se-aprind și strălucesc numai în ceruri.

Prea multe doctorate, și prea mulți neștiutori. Cu cât strângi mai multe diplome și certificări, cu atât te îndepărtezi mai mult de calea Marii Științe, exact cum dictează legea fizică: când împingi un sistem, acesta se îndepărtează de tine. În baza acestui considerent pot conchide că efortul depus pentru realizarea unei lucrări de doctorat, a cărui conținut nu este intuit și bine surprins în baza faptelor experimentale, nu este echivalent cu un sistem care interacționează material-energetic cu mediul exterior lui.

De fapt, o lucrare de doctorat ar trebui să fie o versiune a unei "invenții majore", un soi de perpetuum mobile capabil să asigure științei continua regenerare, o comunicare asupra unei descoperiri extraordinare care să ducă la construirea unei noi perspective de gândire și acțiune. Trebuie să fie încununarea unei experiențe care confirmă, prin fapte, că pregătirea profesională a fost și este o preocupare continuă.

Dar în majoritatea cazurilor, oamenii "se inspiră" mult prea mult din alte lucrări de specialitate, în loc să-și folosească propria minte, în totalitate, pentru a crea ceva formidabil din experiența proprie. Cu totul diferit stau lucrurile în cazul unei descoperiri uimitoare care poate să ocupe un loc de cinste între marile creații ale umanității, transpusă într-o serie de mărturii aduse în sprijinul propriei experiențe, sau recurgând la o interpretare a propriei viziuni asupra unei anumite tematici.

Tensiunea simultaneității dintre creație și Eul creator, provocată de sensul unei altfel de organizări a ideilor, modifică sintaxa lucrurilor, relația eu-lucru și relația nume-lucru. Or lucrarea de doctorat nu trebuie se devină o turnură lingvistică, o ruptură a simultaneității dintre limbaj și cunoaștere, un aport insuficient sau inadecvat de informație, ci mai degrabă ea trebuie să constituie o abținere de la orice preluare a ideilor celorlalți, fiindcă în orice creație de mare viitor doar Originalul contează.

Leadership: Încerci să-ți mărești capacitatea de autoevaluare realistă a propriei persoane, printr-o reflecție nepărtinitoare asupra unei experiențe de cunoaștere care nu dobândește rezultatul gândit de tine?

De regulă, individul care urmărește doar generalul abstract este însuflețit de tendința de orientare către alte moduri de gândire, diferite de a sa, atenția fiindu-i concentrată în jurul unui rezultat care de cele mai multe ori evită acțiunea legilor Creației. Memorați aceste legi:

A fi un creator desăvârșit, presupune un efort greu de îndurat, ca un frig cumplit care îți mănâncă din oase, îți intră în organe prin fiecare părticică de piele lăsată liberă și îți consumă toată energia. Este un greu pe care doar cei cu un real potențial spiritual pot să-l transforme în puternicie, un drum lung pe care îl parcurg doar maratoniștii care nu-și încheie cursa la linia de final.

Ideea unei extinderi de la o singularitate primordială la pluralitatea unei ființe care ți-a aparținut într-un timp nedeterminat, poate fi contopită în amprenta unui act de creație care nu ține doar de planul material, ci de cel spiritual.

Cine caută să deprindă tainele științei, acela care vrea să cuprindă cu privirea orizontul larg și nelimitat pe care îl deschide un singur bob de nisip, acela care vrea să transforme plumbul în aur, acela care caută o trecere spre viața veșnică, fără îndoială acela va trebui să trăiască povestea unui Robinson Crusoe, retras cât mai departe de lume.

Când ești singur cu mintea ta, toată energia universală se focusează în punctul în care intri în starea de spirit prin care simți că strălucești. Când te retragi departe de lume, abia atunci intri în povestea unei descoperiri unice, fiindcă alegi să te întorci către tine, să te asculți, să te cunoști, să îți descoperi adevărata esență, și astfel începi să vezi mai bine ce îți spune vocea intuiției tale. Bine spunea cineva:

"*Când te retragi în propria cochilie, vei găsi pacea necesară descoperirii răspunsurilor benefice pentru tine. Pe de altă parte, însă, loviturile sorții te pot determina destul de ușor să te retragi în propria carapace, tăindu-ți elanul creativ. De aceea, trebuie să fii puternic și să înduri timpul pe care Dumnezeu ți-l acordă ca să te poți cizela cu talent și perseverență.*"

Și câți oare au citit "Piatra filozofală" scrisă de Marguerite Yourcenar? Câți au auzit glasul alchimistului ce strigă în pustiu? Câți oare au citit "Insula Doctorului Moreau", câți au trăit viața retrasă a cercetătorului și omului de știință care aproape l-a egalat pe Dumnezeu? Și câți au înțeles mintea genială a inginerului "Robur Cuceritorul" care, singur cu calculele sale spațiale, a învins dominația naturii și a ajuns stăpânul ei datorită invenției lui de peste timpuri?

Povestea fiecăruia dintre ei este, de fapt, povestea unei ființe solitare, dar evoluată, provenită din alt timp, din alt loc, din alt pasaj al cărții: „N-ai visat niciodată altă lume?" Toți aceștia sunt una și aceeași ființă, dotată cu o reală măreție, dar surprinsă în ipostaze diferite. Nu degeaba teoria nemuririi (trăirea într-un timp paralel cu destinul) susține că orice ființă evoluată provine numai din altă ființă evoluată care i-a dat naștere în alt timp și alt loc.

Leadership: Poți să găsești o cale de percepție superioară unei realități interioare izvorâtă din apartenența ta la o lume divină, printr-o ascensiune celestă care nu poate fi contrabalansată de o altă putere?

Cel care a deprins tainele Marii Științe nu are nevoie de nicio diplomă și de niciun certificat ca să-și dovedească *ahora y siempre* apartenența la totalitatea divină, entitate care pretinde fapte adevărate transpuse adesea în supranatural. Talentul și perseverența sunt singurele chei care deschid cufărul marilor comori din constelația gloriei. Și ele pot fi găsite doar experimentând varianta unei povești vechi de atâtea secole.

Cu aproape un mileniu și jumătate în urmă, un Robinson Crusoe s-a retras înadins în singurătate, studiind cu sârguință medicina, chimia și astronomia. Toți doctorii din orice parte a lumii au auzit și azi de Avicenna (Abū 'Alī al-Husayn), dar de ei nimeni nu aude peste timpuri, tot așa cum nicio construcție nu se păstrează din epocile anterioare. Rareori se găsește o persoană care își poate asuma responsabilitatea pentru întregul plan divin.

Cel din timpuri îndepărtate rămâne nemuritor, ca emblemă a harului divin dăruit de însuși Dumnezeu, iar majoritatea urmașilor sunt doar niște trecători - unii luminează o clipă, apoi dispar definitiv. De milioane de ani aștrii cei mai luminoși au rămas în locul lor, în aceeași formulă, și chiar dacă din când în când apare câte o stea căzătoare, străfulgerând o clipă cerul, ea nu stă alături de Luceafăr și nici nu constituie o prelungire din osia din urmă a Carului Mare.

De s-ar găsi măcar un om care să se ridice la înălțimea cerului și a veșniciei, și pentru El va fi salvată această lume. Ei bine, un asemenea om, determinat a împlini voia lui Dumnezeu, își va exprima apartenența la spiritualitatea divină printr-o radiere de lumină din interior, asemeni aștrilor.

Prins în mișcarea timpurilor, omul spiritual se încrede în mișcarea spiritului lumii, în acea posteritate pentru care autenticitatea nu e pierdută, conștientizând adevărul pe care îl spunea Ernest Renan:

„Dacă vrei să fii de vreun folos pe lumea asta, trebuie să te jertfești pe tine însuți, adică să renunți la bucuriile trecătoare ale lumii pentru a dărui lucrări de seamă omenirii."

O lucrare de doctorat nu luminează ca o stea pe cer, dar nașterea unei stele gigantice dintr-o galaxie vecină, facilitând accesul către descoperirea unei noi lumi, poate să constituie subiectul cu adevărat însemnat care ar pune în valoare o lucrare de doctorat. Numai magnitudinea unui asemenea subiect ar putea să sublinieze importanța unei lucrări de doctorat.

Tot ce este spiritual este cuprins în energia stelară. Iar soarele, locul unde se unifică forțele din univers, transportând energie subtilă dintr-un loc în altul, guvernează sufletul lumii. Dar nimeni nu caută să lumineze ca o stea atunci când își scrie lucrarea de doctorat, printr-o devoțiune deplină față de partea spirituală. Chiar și ideea unui big bang poate fi ușor contopită în amprenta unui act de creație.

Atunci când îți pui mintea la contribuție trebuie să funcționezi ca rezultat al convergentei energiei subtile. Prin urmare, caută să te exprimi în felul soarelui de a încălzi planeta, să iei căldura lui drept o răsfrângere sufletească, și întrucât este un loc al unității, conținând numeroase frecvențe energetice care se combină, de aici îți poți controla realitatea. Nu uita că o sursă de lumină puternică se poate găsi chiar acum în tine, conform unei descoperiri surprinzătoare.

Iar ceea ce tocmai am scris acum cu mâna mea, și care animă o inimă curată, adevărul acesta nu-l veți găsi în nicio lucrare de doctorat. Sper să fie ca un far în noapte, undeva în cer...

Source: https://neculaifantanaru.com/o-lucrare-de-doctorat-nu-lumineaza-ca-o-stea-pe-cer.html